

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 7Csp/137/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4317209534
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Červenáková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2020:4317209534.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice v konaní pred sudkyňou JUDr. Máriou Červenákovou, v spore žalobcu: I. R., narodený XX.XX.XXXX, bytom U. H. XX, C. H., zastúpený Advokátska kancelária Koncová & Partners, s.r.o., so sídlom Legionárska 7158/5, Trenčín, IČO: 47256907, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, zastúpený Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1. mája 173/11, Trenčín, IČO: 47234679, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti a iné, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom je bezúročná a bez poplatkov.

II. Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania vo výške 100%, ktorú je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi žalovaný.

III. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca v podanej žalobe žiadal, aby súd určil, že Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom je bezúročná a bez poplatkov, určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa XX.X.XXXX uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom je absolútne neplatná, zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 300,00 Eur ako primerané finančné zadostučinenie a zaviazal žalovaného k náhrade trov konania. V písomnej žalobe uviedol, že žalobca so žalovaným uzatvorili Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX (ďalej len „Zmluva“), v zmysle ktorej žalovaný poskytol finančné prostriedky vo výške 3 200,00 Eur s ročnou úrokovou sadzbou 16,18%. Celková čiastka, ktorú mal žalobca žalovanému vrátiť podľa Zmluvy bola vo výške 5 385,24 Eur. Ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) v súvislosti s poskytnutým Úverom bola stanovená na hodnotu 17,60%. Splátky za poskytnutý Úver boli rozvrhnuté na obdobie 84 mesiacov s výškou mesačnej splátky 64,11 Eur. Zmluva o úvere v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/200 Z.z. účinného v čase uzatvorenia zmluvného vzťahu musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru; v zmysle § 4 ods. 2 písm. l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Nakoľko zmluva neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru, pričom v zmysle ustálenej judikatúry slovenských súdov údaj spôsob, akým to urobil žalovaný, je nedostačujúci ako aj nedostatok údajov o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, táto zmluva je bezúročná a bezpoplatková. Zo Zmluvy rovnako nie je zrejmé, aká výška splátky pripadá na splátky istiny úveru, aká na splátky úrokov, aká na prípadné iné poplatky, nie je teda ani zrejmé, v akej celkovej výške sú tieto položky nákladov spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským

úverom zahrnuté v sume, ktorá podľa Zmluvy má predstavovať sumu celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Majú za to i s poukazom na ustálenú judikatúru v oblasti ochrany práv spotrebiteľa, že každý z atribútov vyjadrených v ust. § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch sa viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť. Na základe vyššie uvedených skutočností, vzhľadom k tomu, že Zmluva neobsahuje náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f), i), j), k) Zákona o spotrebiteľských úveroch, je so zreteľom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a) a b) Zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov. Súčasťou zmluvy o úvere je aj Dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa XX.XX.XXXX. Žalobca je zamestnancom zamestnávateľa PD R. E., so sídlom Q. XXX, XXX XX R. E.. Žalovaný predložil zamestnávateľovi dohodu o zrážkach zo mzdy za účelom zrážania zrážok. Zamestnávateľ žalobcu na základe predloženia dohody o zrážkach zrážal žalobcovi zo mzdy každý mesiac sumu vo výške 64,11 EUR, pokiaľ nebolo vydané Neodkladné opatrenie sp. zn. 7Csp/67/2017 zo dňa 20.03.2017. Dohodu o zrážkach zo mzdy bez súdnej kontroly, kedy spotrebiteľ nemá možnosť tieto zrážky zrušiť je neprijateľnou podmienkou spôsobujúcou výraznú nerovnováhu v postavení zmluvných strán. V zmysle praxe Slovenskej obchodnej inšpekcie a aj podľa názoru žalobcu je dohoda o zrážkach zo mzdy neprijateľnou podmienkou, nakoľko sa v zmysle ustanovenia § 54 ods. 1 OZ v neprospech spotrebiteľa odchyľuje od ustanovenia § 551 OZ. Predformulovaný súhlas spotrebiteľa, formálne dosiahnutý štandardnou zmluvnou podmienkou nemožno za žiadnych okolností považovať za náležitý a individualizovaný prejav vôle spotrebiteľa s úkonom, na ktorý sa tento výslovne požaduje. Taktiež nie je možné dohodou o zrážkach zo mzdy zabezpečiť budúcu pohľadávku, tak ako je to v tomto prípade. Uvedená zmluvná podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a je v rozpore s ustanovením § 53 ods. 1 a § 54 ods. 1 OZ. V zmysle uvedeného je dohoda o zrážkach zo mzdy neplatným právnym úkonom. V zmysle ustanovenia § 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Žalobca má za to, že žalovaný porušil práva žalobcu ako spotrebiteľa a je povinný zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie, a to najmä s ohľadom na výrazný zásah do práv žalobcu, neprimerané praktiky žalovaného pri poskytovaní úveru ako aj najmä s ohľadom na osobu žalobcu, ktorého majetkové pomery nie sú ani priemerné, jeho príjem je nízky. Uvedené odôvodňuje aj tým, že žalovaný opakovane, aj napriek právoplatnému Neodkladnému opatreniu sp. zn. 7Csp/67/2017 zo dňa 20.03.2017 vydanému Okresným súdom Levice predložil zamestnávateľovi žalobcu dohodu o zrážkach a žiadal zrážky zo mzdy uskutočňovať. Naliehavý právny záujem na určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti žalobca preukazuje tým, že v súčasnej dobe existuje stav právnej neistoty, v dôsledku ktorej nie je zrejmé, koľko má žalobca žalovanému zaplatiť bez toho, aby na strane žalovaného nedošlo k bezdôvodnému obohateniu. Zároveň je žalobca v zlej finančnej situácii a splácanie neprimerane vysokých úrokov a poplatkov by mohlo pre neho znamenať značne nepriaznivé dôsledky. Naliehavý právny záujem na určení neplatnosti dohody o zrážkach žalobca preukazuje tým, že v súčasnej dobe existuje stav právnej neistoty na strane žalobcu ako i jeho zamestnávateľa, ktorý je opakovane dotazovaný od žalovaného na výkon zrážok zo mzdy na úhradu predmetného úveru. Majú za to, že bez právoplatného určenia neplatnosti dohody o zrážkach nemôže nastať stav právnej istoty pre všetky zúčastnené subjekty.

2. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že so žalobou nesúhlasí nakoľko ju považuje za nedôvodnú a dôkazmi nepodloženú. Realizácia zrážok zo mzdy predstavuje len dodržiavanie ustanovení úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, ktorú žalobca uzatvoril so žalovaným dňa XX.X.XXXX. Predmetná zmluva bola uzatvorená z iniciatívy žalobcu, žalovaný uzatvorenie zmluvy žalobcovi žiadnym spôsobom nevnucoval. Doposiaľ žiadny ich klient ako spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy nevyjadril nesúhlas, ani nenamietal žiadne z ustanovení úverových zmlúv a rovnako ani nepožiadaval o vysvetlenie žalovaného z dôvodu, že jej nerozumie. Taktiež žiadny neprejavil záujem na akejkoľvek korekcii jednotlivých zmluvných ustanovení, je preto nanajvýš nedôvodné po roku od uzatvorenia úverovej zmluvy namietat' neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy. Pokiaľ mal žalobca ako klient k úverovej zmluve výhrady, bol oprávnený od nej odstúpiť. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzatvorená vo forme osobitnej listiny a žalobca ako klient bol poučený o možnosti ju neuzatvoriť v zmysle § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. Tento fakt je nesporný a nenamietá ho žiadny z účastníkov konania. Ako výslovne vyplýva z textu listiny úverovej zmluvy, nachádza sa na nej aj prehlásenie žalobcu, že si je vedomý, že uzatvorenie dohody je dobrovoľné a bol poučený o možnosti ju neuzatvoriť. Žalobca dohodu o

zrážkach zo mzdy bez akejkoľvek výhrady podpísal. Dohoda o zrážkach zo mzdy nie je žiadnym jednostranným diktátom zo strany žalovaného. Pri uzatváraní úverovej zmluvy žalobca presne vedel, akú výšku budú predstavovať prípadné zrážky zo mzdy, v zmysle dohody... mesačná zrážka zo mzdy vo výške dvojnásobku pravidelnej mesačnej splátky... (výška mesačnej splátky je 64,11 Eur, takže žalobca presne vedel v akej výške sa budú zrážky zo mzdy realizovať). Realizácia dohody o zrážkach zo mzdy nastáva vždy až ako následok neplnenia povinností klientom, ktorý svoj dlh z úverovej zmluvy neplní riadne a včas, ktorý prestal svoj dlh spláčať. V takýchto prípadoch nemá žalovaný žiadnu inú možnosť ako sa k uspokojeniu svojej pohľadávky dostať, preto je nútený po neúspešných výzvach klientov na plnenie s realizáciou zrážok zo mzdy začať. Taktiež je nepravdivým tvrdenie, že žalovaný napriek doručenému nariadenému neodkladnému opatreniu zrážky zo mzdy realizuje. Žalovaný po doručení uznesenia, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie zaslal zamestnávateľovi žalobcu žiadosť na ukončenie zrážok zo mzdy, pričom posledná zrážka zo mzdy bola realizovaná a pripísaná na účet žalovaného dňa XX.XX.XXXX. Žalobca vo svojej žalobe ďalej namieta chýbajúci rozklad splátok v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. 1) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy. S tvrdeniami žalobcu uvádzanými v žalobe žalovaný nesúhlasí a má za to, že úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX obsahuje všetky podstatné náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. 1) zákona č. 129/2010 Z. z. je uvedená v zmluve č. XXXXXXXXXXXX v časti textu zmluvy označeného „Úver“, kde sú upravené presné údaje o výške mesačnej splátky - 64,11 eur pod bodom 31., o počte splátok - 84 pod bodom 38., o lehote splatnosti - 84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci pod bodom 41. Čo sa týka termínov splatnosti splátok, je v úverovej zmluve taktiež uvedený. K zákonnému pojmu termín splatnosti je potrebné uplatňovať ustanovenie § 122 Občianskeho zákonníka. Platí všeobecná zásada, že ak aplikovaný právny predpis nemá vlastnú špeciálnu úpravu počítania času, platia všeobecné pravidlá počítania času stanovené v § 122 Občianskeho zákonníka. Pretože zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý je aplikovaný v úverovej zmluve nemá vlastnú špeciálnu úpravu počítania času, platia všeobecné pravidlá počítania času uvedené v § 122 Občianskeho zákonníka. Obdobný názor pokiaľ ide o nevyhnutnosť rozkladu splátok zaujal vo svojom Rozsudku zo dňa 9.11.2016 aj Súdny dvor EÚ vo veci C-42/15. Pokiaľ ide o dátum konečnej splatnosti úverovej zmluvy je uvedený priamo v zmluve nasledovne: „Termín konečnej splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci“. Cieľom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je, aby mal spotrebiteľ informáciu, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Aj keď Zmluva neuvádza presný číselný dátum ukončenia zmluvy, veriteľ použil objektívne zistiteľné kritéria, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Žalovaný má za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. aj vtedy, pokiaľ veriteľ použije objektívne zistiteľné kritériá, z ktorých je nepochybne možné určiť dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru, tak ako je tomu v danom prípade. Spotrebiteľ teda disponuje informáciou, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru, a preto je cieľ sledovaný ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. dosiahnutý. Základným predpokladom na úspešné uplatnenie práva na primerané finančné zadostučinenie je okrem preukázania ujmy aj preukázanie, že žalovaný svojim konaním porušil súčasne - kumulatívne ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa a osobitného právneho predpisu. Žalobca v podanej žalobe však nepreukázal, ktoré konkrétne ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa a ktoré konkrétne ustanovenia osobitného právneho predpisu žalovaný svojim konaním porušil. Žalobca neuniesol dôkazné bremeno a súdu hodnoverným a presvedčivým spôsobom nepreukázal úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi, ani že mu v súvislosti s porušením práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi vznikla určitá ujma a ani, že táto ujma mu vznikla vo výške 300 Eur, ktoré požaduje v zmysle finančného zadostučinenia. Žalobcovi bol na základe úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX poskytnutý úver vo výške 3 200 Eur, z ktorého do dnešného dňa uhradil len sumu 594,35 Eur a od XX.X.XXXX neuhradil žiadnu splátku. Na základe vyššie uvedených skutočností je preukázané, že zmluva o úvere (vrátane dohody o zrážkach zo mzdy) spĺňa všetky náležitosti platného právneho úkonu, bola uzatvorená v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a neobsahuje žiadne ustanovenia, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Celá žaloba žalobcu je účelová, smerujúca výlučne k vyhnutiu sa plneniu povinností vyplývajúcich z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX. Z uvedených dôvodov preto nepovažujú žalobu za dôvodnú, keďže žalobca neuniesol dôkazné bremeno a žiadajú, aby súd po vykonanom dokazovaní zamietol žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú.

3. Žalobca v písomnom podaní zo dňa 27.6.2017 na vyjadrenie žalovaného k podanej žalobe zotrval na svojich tvrdeniach, ako aj argumentácii uvedenej v žalobe. K argumentom žalovaného, že Dohoda bola uzatvorená vo forme osobitnej listiny a klient bol poučený o možnosti ju neuzatvoriť dodal, že daná Dohoda bola uzatvorená na listine formulárového typu. Zároveň poskytnutie spotrebiteľského úveru bolo podmienené podpísaním Dohody, pričom nepodpísaním Dohody by nedošlo k uzatvoreniu spotrebiteľského úveru ako hlavného právneho vzťahu, na ktorý sa zabezpečovací inštitút viaže. K termínu konečnej splatnosti uviedol žalobca, že v Zmluve č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX (ďalej len „Zmluva“), nie je uvedený konkrétny termín splatnosti. Žalovaný uvádza, že v časti „Úver“ je ustanovený termín konečnej splatnosti. Konečný termín splatnosti (vzhľadom na jeho právnu dôležitosť) musí byť v zmluve vždy uvedený a to tak, aby o ňom nevznikali akékoľvek pochybnosti. Teda musí byť uvedený jednoznačne konkrétnym dátumom (deň, mesiac, rok). Termín konečnej splatnosti nemožno iba vyvodzovať (či už matematicky, alebo inak) a domnelo stanovovať. Vzhľadom k tomu, že Zmluva neobsahuje povinný údaj podľa § 9 ods. 2 písm. f/ Zákona - údaj o konečnej splatnosti úveru, považuje sa predmetný úver zmysle § 11 ods. 1 bez ďalšieho za bezúročný a bez poplatkov. Spotrebiteľská zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov iných poplatkov. Logickým výkladom Zákona o spotrebiteľských úveroch možno dospieť k jednoznačnému záveru, že zo zmluvy musí jednoznačne vyplývať splatnosť jednotlivých častí istiny, úroku a poplatkov, pokiaľ tieto nemajú byť splatené jednorázovo. Žalobca má za to, že práve v tomto konaní si uplatňuje na súde porušenie svojho práva ako spotrebiteľa a preto má nárok aj na primerané finančné zadosťučinenie z dôvodu, že porušenie jeho práv, prípadne povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa ako aj osobitným predpisom je spôsobilé privodiť mu ujmu ako spotrebiteľovi. Je nepochybné, že žalovaný je podnikateľom, v oblasti spotrebiteľských úverov a preto má konať v súlade so zákonmi na ochranu spotrebiteľa. Keďže boli porušené práva spotrebiteľa vo vzťahu k jednotlivým zmluvným dojednaniám tak, ako bolo konštatované má v konečnom dôsledku žalobca ako spotrebiteľ právo na primerané finančné zadosťučinenie.

4. Žalovaný vo svojom písomnom podaní zo dňa 13.7.2018 na repliku žalobcu zotrval na svojich predchádzajúcich tvrdeniach. Poukázal na to, že cieľom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch bolo, aby mal spotrebiteľ informáciu, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Aj keď Zmluva neuvádza presný číselný dátum ukončenia zmluvy, veriteľ použil objektívne zistiteľné kritéria, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Majú za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. aj vtedy, pokiaľ veriteľ použije objektívne zistiteľné kritériá, z ktorých je nepochybne možné určiť dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru, tak ako je tomu v danom prípade. Spotrebiteľ teda disponuje informáciou, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru, a preto je cieľ sledovaný ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. dosiahnutý. Názor žalovaného je v súlade aj s rozsudkom Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C- 42/2015. Zákon č. 129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom ku dňu 01.05.2018 zmenil znenie ustanovenia § 9 ods. 2 písm. d) tak, že povinnou náležitosťou je už len uvádzanie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá je nepochybne v úverovej zmluve dodržaná. Klientovi bol s úverovou zmluvou taktiež zaslaný splátkový kalendár, na základe ktorého presne vedel dátum splatnosti jednotlivých splátok a tiež dátum konečnej splatnosti úveru, preto uvedenú náležitosť považuje žalovaný za dodržanú v súlade s ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. Okrem iných rozhodnutí dal žalovaný do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.02.2018 v konaní sp.zn. 3 Cdo/146/2017, v ktorom sa súd vyjadril k náležitosti rozkladu splátok nasledovne: „Nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Od 1. mája 2018 sa legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokomformným výkladom.“ Žalovaný považuje všetky náležitosti úverovej zmluvy za splnené v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č.129/2010 Z.z., preto sumu primeraného finančného zadosťučinenia, ktorú si žalobca v tomto konaní uplatňuje považuje žalovaný

za nedôvodnú a nepodloženú. V prípade uzatvorenia dohody o zrážkach zo mzdy, ide o dojednanie na samostatnej listine, ktoré nie je súčasťou úverovej zmluvy. Už z tejto samotnej skutočnosti vyplýva, že žalobca ako klient mohol uzatvorenie dohody o zrážkach zo mzdy odmietnuť. Tvrdenie žalobcu, že uzatvorenie úverovej zmluvy bolo podmienené uzatvorením dohody o zrážkach zo mzdy je zavádzajúce, nepravdivé a ničím nepodložené. Dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonným inštitútom, určeným na zabezpečovanie pohľadávok veriteľov. Žalovaný tiež argumentuje tým, že žiadny lex specialis ani lex generalis v čase uzatvorenia úverovej zmluvy nezakazoval takéto zabezpečenie pohľadávok veriteľov, len striktnjšie stanovil podmienky koncipovania dohody o zrážkach zo mzdy v prípade spotrebiteľov, ktoré však žalovaný považuje za dodržané a v súlade so zákonom. Je preto nedôvodným a nezákonným považovať zákonom upravený inštitút za neprijateľnú zmluvnú podmienku a následne ho sankcionovať neplatnosťou. Prvým predpokladom na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Konaniu vedenému pod sp.zn. 7Csp/137/2017 nepredchádzalo žiadne konanie, ktorým by si žalobca uplatnil porušenie práv alebo povinností na súde. Súčasne ani v tomto konaní žalobca neprezentuje porušenie svojich práv alebo povinností, ale napáda náležitosti úverovej zmluvy a požaduje určiť úver za bezúročný a bez poplatkov. Nie je teda splnená ani prvá podmienka na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, nakoľko neexistuje právny titul, ktorý by právoplatne deklaroval porušenie práv a povinností zo strany žalovaného. Žalovaný nepovažuje žalobu za dôvodnú a žiadal, aby ju súd v celom rozsahu zamietol.

5. Okresný súd Levice vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 28.9.2018 pod č. k. 7Csp/137/2017-123 a určil, že Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom je bezúročná a bez poplatkov (I. výrok) a že Dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa XX.XX.XXXX uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom je absolútne neplatná (II. výrok). Vo zvyšnej časti žalobu zamietol (III. výrok). Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %, ktorú je povinný zaplatiť žalobcovi žalovaný (IV. výrok) a o výške náhrady trov konania si vymienil rozhodnúť samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (V. výrok). Predmetný rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcej časti týkajúcej sa určenia, že Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom je bezúročná a bez poplatkov a určenia, že Dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa XX.XX.XXXX uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom je absolútne neplatná a s tým súvisiaci výrok o náhrade trov konania včas podaným odvolaním napadol žalovaný domáhajúc sa, aby odvolací súd rozhodnutie Okresného súdu Levice zo dňa 28.09.2018 sp. zn. 7Csp/137/2017 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, prípadne aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a priznal žalovanému náhradu trov prvostupňového i odvolacieho konania.

6. Krajský súd Nitra ako odvolací súd rozsudkom zo dňa 26.3.2020 pod č. k. 8Co/153/2019-193 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti týkajúcej sa určenia, že zmluva o úvere zo dňa XX.X.XXXX je bezúročná a bez poplatkov a vo výroku o nároku na náhradu trov konania zrušil a vec vrátil v týchto častiach súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti týkajúcej sa určenia, že dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa XX.X.XXXX uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom je absolútne neplatná potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva: „Vo vzťahu k prvej preskúmanej náležitosti spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy odvolací súd uvádza, že toto ustanovenie v čase uzatvorenia preskúmanej úverovej zmluvy vyžadovalo, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Národná rada Slovenskej republiky dňa 12.10.2017 prijala zákon č. 279/2017 Z. z., ktorým s účinnosťou od 01.05.2018 upustila od požiadavky uvádzania doby trvania zmluvy a termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a vyžaduje len uvádzanie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, dôvodiac, že vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnuté z dôvodu záverov Rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s./P. T. V zmysle uvedeného rozsudku zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať len náležitosti výslovne uvedené v čl. 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES, a to vzhľadom k tomu, že touto smernicou sa zabezpečuje úplná harmonizácia v oblasti spotrebiteľských úverov (v článku 22 ods. 1 smernice 2008/48/ES je uvedené, že „členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice). Vzhľadom na uvedené treba konštatovať, že smernica 2008/48 nestanovuje povinnosť uviesť v akejkoľvek forme v

zmluve o úvere rozpis platieb, ktoré má spotrebiteľ uhradiť na amortizáciu istiny, ak sa týmito platbami spláca, a na úroky a iné náklady, ktoré sa majú platiť v súlade s touto zmluvou. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora výklad právnej normy Únie, ktorý podá Súdny dvor pri výkone svojej právomoci podľa článku 267 ZFEÚ, objasňuje a spresňuje význam a dosah tejto právnej normy tak, ako sa musí alebo by sa mala chápať a uplatňovať od okamihu, keď nadobudla účinnosť. Z toho vyplýva, že takto vykladaná právna norma môže a musí byť uplatňovaná súdom aj na právne vzťahy, ktoré vznikli a boli založené po nadobudnutí účinnosti tejto právnej normy a pred vydaním rozsudku týkajúceho sa žiadosti o výklad, ak sú okrem toho splnené podmienky, ktoré umožňujú predložiť príslušnému súdu spor týkajúci sa uplatňovania tejto právnej normy (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. decembra 2018, Hein, C-385/17, EU:C:2018:1018, bod 56 citovanú judikatúru). Keďže smernica č. 2008/48 nevyžadovala a ani nevyžaduje uvádzanie termínu konečnej splatnosti, odvolací súd je toho názoru, že je potrebné, aby zo zmluvy bola určito daná doba trvania zmluvy o úvere, pričom dobu trvania spotrebiteľského úveru je potrebné chápať ako celkovú dobu medzi okamihom, kedy je spotrebiteľovi po prvýkrát umožnené úver čerpať, a okamihom, do kedy je spotrebiteľ povinný úver najneskôr splatiť. Keďže smernica č. 2008/48 nevyžaduje ani presnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, tak ako konštatoval súd prvej inštancie, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie nesprávnou interpretáciou Zákona o spotrebiteľských úveroch dospel k nesprávnym právnym záverom. Rovnako odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil aj dodržanie ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch, dôvodiac, že žalovaným tvrdený splátkový kalendár, mal preukazovať splnenie tejto náležitosti, avšak nebol súd prvej inštancie predložený, preto nemal túto skutočnosť preukázanú, neobstojí, pretože z obsahu súdneho spisu odvolací súd nezistil, takú skutočnosť, ktorá by zodpovedala takémuto zisteniu súdu prvej inštancie. Žalovaný v konaní netvrdil, že žalobcovi bol spolu s úverovou zmluvou zaslaný splátkový kalendár, na základe ktorého presne vedel dátum splatnosti jednotlivých splátok a tiež dátum konečnej splatnosti úveru, a preto ďalšie úvahy súdu prvej inštancie týkajúce sa splátkového kalendára, od ktorých potom záviselo posudzovanie zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie sú správne. Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti týkajúcej sa určenia, že zmluva o úvere zo dňa XX.XX.XXXX je bezúročná a bez poplatkov je potrebné vzhľadom na vyššie uvedené dôvody zrušiť a vec v tomto rozsahu vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (391 ods. 2, 3 CSP) bude opätovne posúdiť zmluvu o spotrebiteľskom úvere z hľadiska splnenia podmienok stanovených § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch a vo veci opätovne rozhodnúť, pričom svoje rozhodnutie riadne odôvodní v súlade s § 220 CSP“.

7. Okresný súd Levice na pojednávaní dňa 8.7.2020 rozhodol v zmysle § 180 CSP v neprítomnosti strán sporu, ktoré mali doručenie riadne vykázané, neúčast' písomne ospravedlnili s tým, že zotrvávajú na svojich tvrdeniach a súhlasia, aby súd pojednával a rozhodol v ich neprítomnosti.

8. Predmetom tohto štádia konania sa tak stala časť týkajúca sa určenia, že Zmluva o úvere zo dňa XX.X.XXXX č. XXXXXXXXXXXX uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom je bezúročná a bez poplatkov. Na základe prevedeného dokazovania oboznámením sa so žalobou, listinnými dôkazmi, písomnými vyjadreniami strán sporu, súd zistil tento skutkový a právny stav:

9. Dňa XX.X.XXXX bola medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom uzavretá Zmluva o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi bezúčelový úver vo výške 3 200,00 Eur, ktorý sa žalobca zaviazal uhradiť formou pravidelných mesačných splátok vo výške 64,11 Eur, ročná úroková sadzba je stanovená vo výške 16,18%, RPMN vo výške 17,6%, odplata vo výške 16,18%, priemerná hodnota RPMN vo výške 15,37%, celková čiastka splatná spotrebiteľom je 5 385,24 Eur, počet splátok 84, termín konečnej splatnosti je uvedený: 84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. V bode 32 sú pri „termíny splatnosti splátok“ dve hviezdičky, pričom pod čiarou je pri hviezdičkách uvedený: „Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po/poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Informácie o splátkach nájdete po registrácii aj na www.SpravcaFinancii.sk <<http://www.SpravcaFinancii.sk>>.“

10. Podľa § 137 CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o písm. c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

11. Podľa § 1 ods. 2 (veta prvá) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvárania úverovej zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

12. Podľa § 2 cit. zákona na účely tohto zákona sa rozumie písm. a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, písm. b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, písm. d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

13. Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti podľa písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, písm. i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

14. Podľa § 11 ods. 1 cit. zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a)) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1; b)) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z), a aa); d)) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

15. Podľa § 52 Obč. zák. (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 Obč. zák. (v znení účinnom k XX.X.XXXX) (1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. (2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. (3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. (4 písm. a/) Neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä za ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť, a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy. (5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Podľa § 54 Obč. zák. (1) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať

svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. (2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

18. Keďže žalobca vo svojej žalobe uplatnil určovaciu žalobu, súd v prvom rade skúmal, či mal žalobca naliehavý právny záujem. Žalobca sa vo svojej žalobe domáha určenia, že úver je bezúročný a bezpoplatkový, pričom ide o žalobu na určenie, či tu právo je alebo nie je podľa § 137 písm. c) CSP.

19. Naliehavý právny záujem na požadovanom určení je základným procesným predpokladom každej tzv. určovacej žaloby, pričom bez jeho existencie je vylúčené zaobranie sa takouto žalobou vecne. Uvedené znamená, že v konaní o tzv. určovacej žalobe je vyriešenie si otázky existencie naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení prvou povinnosťou súdu, pretože len kladná odpoveď na túto otázku poskytuje priestor pre ďalšie konanie vo veci samej, kým naopak odpoveď záporná má viesť k bezodkladnému zamietnutiu žaloby z dôvodu čo najväčšej hospodárnosti konania.

20. V čase rozhodovania súdu je v platnosti novela zákona č. 129/2010 Z.z. vykonaná zákonom č. 279/2017 Z.z. (účinná od 1.1.2018), v ktorej zákonodarca v § 11 ods. 4 stanovil, že spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru žalobou. V zmysle citovanej právnej úpravy účinnej v čase rozhodovania súdu v danej veci, naliehavý právny záujem spotrebiteľa na určovacej žalobe nie je potrebné preukazovať, nakoľko vyplýva z osobitného predpisu a teda umožňuje spotrebiteľovi domáhať sa určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy a to podaním žaloby.

21. Žalovaný pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom jeho činnosti okrem iného je aj poskytovanie úveru.

22. Žalobca ako dlžník zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Uzatvorená zmluva má charakter spotrebiteľskej zmluvy a na takto posudzovaný vzťah preto treba aplikovať zákonnú úpravu Občianskeho zákonníka, ktorá bola platná v čase uzavretia zmluvy (XX.X.XXXX). Okrem toho, keďže predmetom zmluvy je poskytnutie finančných prostriedkov pre občana - spotrebiteľa, ide o vzťah podliehajúci aj právnej úprave zákona o spotrebiteľských úveroch a samozrejme aj právnej úprave podľa zákona o ochrane spotrebiteľa. Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z.z. definitívne normatívne vyriešila (doplnením ust. § 52 ods. 2 Ob. zák.), že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

23. Nakoľko zmluva uzavretá medzi stranami má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 cit. zákona. Súd s poukazom na viazanosť právneho názoru odvolacieho súdu, opätovne posúdil zmluvu o spotrebiteľskom úvere z hľadiska splnenia podmienok stanovených v § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Pristupujúc k skúmaniu jednotlivých náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) cit. zákona v súvislosti s tam uvedenou RPMN uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Zákonodarca jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedené aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN. Obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008, a to v článku 10 ods. 2 písm. g) cit: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery.“

24. Zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy v ustanovení § 9 ods. 2 písm. k) vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť ich matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o ročnej percentuálnej miery nákladov uvedenej v zmluve mohol posúdiť správnosť tejto náležitosti zmluvy. Bez príslušného matematického výpočtu, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN, nie je spotrebiteľ schopný preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN, ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom.

25. Súd ďalej dospel k záveru, že v zmluve je uvedená nesprávne aj výška RPMN, a to v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. V predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená RPMN vo výške 17,6 %, pričom podľa prepočtu má byť správne uvedená sadzba 17,24 % (výpočet súd realizoval prostredníctvom kalkulačky <<http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn>>). Súd pri tomto výpočte vychádzal z výšky úveru 3 200,00 Eur, výšky mesačnej splátky úveru 64,11 Eur, pri počte splátok 84, teda z údajov uvádzaných v zmluve priamo žalovaným.

26. Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver, ktorý je predmetom sporu, je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov a to v dôsledku neuvedenia všetkých predpokladov použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov a v dôsledku neprávne uvedenej RPMN v neprospech spotrebiteľa. Súd poznamenáva, že dôvod na konštatovanie súdu ohľadom zmluvy o spotrebiteľskom úvere za bezpoplatkovú a bezúročnú je daný už vtedy, ak takáto zmluva nespĺňa náležitosti podľa určitého písmena zahrnutého v ust. § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., pričom v danom prípade sa u preskúmanej úverovej zmluvy vyskytli dva dôvody. Z uvedených dôvodov súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

27. Podľa § 255 CSP (1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

28. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

29. O trovách konania súd rozhodol v súlade s citovanými ustanoveniami tak, že úspešnejšiemu žalobcovi (neúspech mal v nepatrnej časti) priznal plnú náhradu trov konania aj odvolacieho v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania bude v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa 365 ods. 1 odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení - Exekučný poriadok).